କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିମାନଚାଳକ ଚୟନ ବୋର୍ଡ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ।

ବନାମ

ସୁରେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ଦାସ

ନଭେମ୍ବର 21, 2002

[ଏନ. ସନ୍ତୋଷ ହେଗଡେ ଏବଂ ବି. ପି. ସିଂହ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ ।]

ସେବା ଆଇନ - ଚୟନ - ବୟସ ରିହାତି - ମଞ୍ଜୁରି - ପରବର୍ତ୍ତୀ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଯେ ବୟସ ରିହାତି ଚାହୁଁଥିବା ମାନଦଣ୍ଡ ପୂରଣ ହୋଇନାହିଁ ଏବଂ ଚୟନ କରୁଥିବା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ନକଲି ବିବୃତି ଦ୍ୱାରା ବିଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥିଲେ -ତେଣୁ, ଚୟନ ବାତିଲ ହେଲା – ଆପତ୍ତି କରାଯିବାରୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ବିବନ୍ଧନ ନୀତି ପ୍ରୟୋଗପୂର୍ବକ ନିଯୁକ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ - ଆବେଦନ ଉପରେ, କୁହାଗଲା, ମାମଲାର ତଥ୍ୟାତଥ୍ୟରେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ବିବନ୍ଧନ ନୀତିର ନିବେଦନ ଅନୁମୋଦନୀୟ ନୁହେଁ ।

ପ୍ରଶାସନିକ ଆଇନ - ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ବିବନ୍ଧନ ନୀତି - ଏହାର ଉପଯୋଗିତା - କୁହାଗଲା, ଏହା ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନୀତି ଉପରେ ଆଧାରିତ - ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଭୁଲ ବିବୃତି ଦେଇ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରି ଏହି ନୀତିକୁ ଆବାହନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଭାରତୀୟ ବାୟୁସେନାରେ ବୈଷୟିକ ବିଷୟରେ ବିମାନଚାଳକ ପଦବୀର ବିଜ୍ଞାପନରେ, ଉଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମିକ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେଥିରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ବୟସ ସୀମାକୁ 2 ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରିହାତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମିକ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ଆଧାରରେ ବୟସ ରିହାତି ଦାବି କରି ପ୍ରତିବାଦୀ-ପ୍ରାର୍ଥୀ ଏହି ପଦବୀ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଆବେଦନ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ପ୍ରତିବାଦୀ ଲିଖିତ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ । ଚୟନ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କ ଚୟନ ବାତିଲ ହୋଇଯାଇଛି ।

ଚୟନ ବାତିଲକୁ ଆପତ୍ତି କରି ପ୍ରତିବାଦୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ରିଟ୍ ପିଟିସନ୍ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ଏହାର ପ୍ରତି ଜବାବରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ଆବେଦନ ପତ୍ରରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିବରଣୀ ଦ୍ୱାରା, ଯେ ସେ ଉଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମିକ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ, ବୋର୍ଡ ବିଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ ବୟସ ରିହାତି ଦେଇ ପ୍ରତିବାଦୀ-ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଚୟନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ କି, ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଯାଞ୍ଚରେ ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ଯେ ସେ ରସାୟନ ବିଜ୍ଞାନ ପରୀକ୍ଷାରେ ଅକୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ ସେ ଉଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମିକ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ଦାବି କରିବା ଯଥାର୍ଥ ନଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ବିବନ୍ଧନ ନୀତି ପ୍ରୟୋଗ କରି ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥୀ କୌଣସି ମିଥ୍ୟା ବିବରଣୀ କରିନଥିଲେ ବୋଲି ଜାଣିବାକୁ ପାଇ, କହିଲେ ଯେ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଗଣ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଚୟନ କରିବା ପରେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଚୟନ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହିବାକୁ ଡାକିବା ପରେ, ତାଙ୍କର ବୟସ ଅଧିକ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ଚୟନକୁ ବାତିଲ କରିପାରିନଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ବାଦୀଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ କରି ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନଟି ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ନ୍ୟାୟାଳୟ

କହିଲେ: 1 ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ବିବନ୍ଧନ ନୀତି ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନୀତି ଉପରେ ଆଧାରିତ । ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ନିଜେ ଏକ ଭୁଲ ବିବୃତି ଦେଇ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରିଛନ୍ତି, ସେ ଏହି ନୀତିକୁ ଆବାହନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ଯଦି ତାଙ୍କ ମିଥ୍ୟା ବିବରଣୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବା ଦିଗରେ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରିଥାଏ ଯାହା ମିଥ୍ୟା ବୋଲି ଆବିଷ୍କାର ହେବା ପରେ ବାତିଲ କରାଯିବା ବିଧେୟ ।

2. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆଧାରରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ଆବେଦନ ପତ୍ରରେ କୌଣସି ମିଥ୍ୟା ବିବରଣ କରିନଥିଲେ ଯେ ସେ ଉଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମିକ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଏହି ରାୟ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ, ନଥିର ବିପରୀତ ଏବଂ ତେଣୁ ଏହା ବାତିଲ କରାଯିବା ଉଚିତ । ଆବେଦନ ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ ମାର୍କସିଟ୍ ପ୍ରକାଶ କଲା ଯେ ପ୍ରତିବାଦୀ ରସାୟନ ବିଜ୍ଞାନ ବିଷୟରେ ଅକୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ, ଆବେଦନରେ ତାଙ୍କର ଦାବି, ଯେ ସେ ଉଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମିକ + 2 ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ, ତାହା ବାସ୍ତବରେ ଭୁଲ ଏବଂ ଏକ ସ୍ୱଷ୍ଟ ମିଥ୍ୟା ବିବରଣୀ ଥିଲା । ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶୃତି ବିବନ୍ଧନ ନୀତି ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆ ଯାଇପାରିଲା ନାହିଁ, ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟାତଥ୍ୟରେ ଉକ୍ତ ନୀତି ପ୍ରୟୋଗ କରିବାରେ ଆଇନତଃ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବରେ ଭୁଲ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ତଥା ଆଦେଶକୁ ବଜାୟ ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀ କ୍ରିଷନ ବନାମ କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର, **ଏ ଆଇ ଆର (1976) ଏସ ସି 376 ଏବଂ** *ସୁଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗୀତା ଶ୍ରୀବାସ୍ତବ ବନାମ ପ୍ରଫେସର ୟୁ. ଏନ୍. ସିଂହ,* **ଏ ଆଇ ଆର (1980) ଦିଲ୍ଲୀ 27, ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।**

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 251 / 1994 ।

ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ପି. ସଂଖ୍ୟା 1969/1991ରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ତା 12.03.1992 ରିଖ ରାୟ ତଥା ଆଦେଶରୁ

ଆବେଦନକାରୀ ତରଫରୁ ଆର୍. ସି. ବର୍ମା ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ସୁଷମା ସୁରୀ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ,

ବି. ପି. ସିଂ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ କଟକସ୍ଥିତ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ତା 12 ମାର୍ଚ୍ଚ 1992 ରିଖର ରାୟ ତଥା ଆଦେଶକୁ ମୂଳ ଅଧିକାରିତା ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 1969/1991 ରେ ଆକ୍ଷେପିତ କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏଠାରେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ରିଟ୍ ପିଟିସନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଭାରତୀୟ ବାୟୁସେନା ଅଧୀନରେ ବୈଷୟିକ ବିଷୟରେ ବିମାନ ଚାଳକ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ତାଲିମ ପାଇଁ ପଠାଇବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ବିଜ୍ଞାପନ ସର୍ତ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେ ଉକ୍ତ ପଦବୀ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ନ ଥିବା ଆଧାରରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କର ଚୟନ ପରେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ଉପରୋକ୍ତ ପଦବୀରେ ଯୋଗ ଦେବାକୁ

ଅନୁମତି ନ ଦେବା ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବାତିଲ କରିଦେଲେ । ଏପରି କରିବା ସମୟରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ବିବନ୍ଧନ ନୀତି ଲାଗୁ କରିଥିଲେ ଏବଂ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ଚୟନ କରି,ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀ ଓଡ଼ିଶା ସ୍କୁଲ୍ ଅଫ୍ ମାଇନିଂ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂରେ ତାଙ୍କର ଅଧ୍ୟୟନ ବନ୍ଦ କରିଦେଇଥିବା ହେତୁ, ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ପଦବୀରେ ଯୋଗ ଦେବାରୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇ ପାରିଲା ନାହିଁ ।

ଏହା ବିବାଦୀୟ ନୁହେଁ ଯେ 17-23 ଫେବୃଆରୀ, 1990 ରେ କର୍ମ ନିୟୋଜନ ଖବର କାଗଜରେ ଏକ ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଭାରତୀୟ ବାୟୁସେନା ଅଧୀନରେ ବୈଷୟିକ ବିଷୟରେ ବିମାନଚାଳକ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଆବେଦନପତ୍ରମାନ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରାଯାଇଥିଲା । ବିଜ୍ଞାପନରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ଜନ୍ମ 31 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1971 ଏବଂ 1 ଜୁଲାଇ, 1997 ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ଉଚିତ, କିନ୍ତୁ ଉଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମିକ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସର୍ବାଧିକ ବୟସ ସୀମାକୁ ଦୁଇ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୋହଳ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ବିବାଦୀୟ ନୁହେଁ ଯେ ପ୍ରତିବାଦୀ ଜନ୍ମ ତାରିଖ 13 ଜୁଲାଇ, 1970 ଅଟେ । ତେଣୁ, ଏହି ପଦବୀ ପାଇଁ ସେ ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲେ କାରଣ ତାଙ୍କର ବୟସ ଅଧିକ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତେବେ ଯାହା ହେଉ, ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯଦି ସେ ଉଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମିକ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥା'ନ୍ତେ, ତେବେ ବୟସ ରିହାତି ଅନୁମୋଦିତ ଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଲିଖିତ ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ତା'ପରେ ପ୍ରାଥମିକ ପରୀକ୍ଷା ଇତ୍ୟାଦି ଦେବାକୁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ ତାଙ୍କର ଡାକ୍ତରୀ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ସେ ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ଜଣା ପଡ଼ିଥିଲା । ସର୍ବଭାରତୀୟ ଯୋଗ୍ୟତା ତାଲିକାରେ ତାଙ୍କର ନାମ ସ୍ଥାନ ପାଇଥିଲା ଏବଂ ଭୁବନେଶ୍ୱରର ବିମାନଚାଳକ ଚୟନ କେନ୍ଦ୍ରରେ 11.3.1991 ରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହିବାକୁ ତାଙ୍କୁ ଡକାଯାଇ ଏକ ଚିଠି ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ତେବେ ଯାହା ହେଉ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରତିବାଦୀ ଉପରୋକ୍ତ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ତାଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କର ଚୟନ ବାତିଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ସମ୍ପୃକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିକଟରେ ନିବେଦନ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଲାଭ ହୋଇନଥିଲା । ତେଣୁ ସେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ରିଟ୍ ପିଟିସନ୍ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ଯାହାକୁ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ତଥା ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ବିବନ୍ଧନ ନୀତି ପ୍ରୟୋଗ କରି ଏବଂ *ଶ୍ରୀ କ୍ରିଷନ ବନାମ କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର*, ଏ ଆଇ ଆର (1976) ଏସ ସି 376 ଏବଂ *ସୁଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗୀତା ଶ୍ରୀବାସ୍ତବ ବନାମ ପ୍ରଫେସର ୟୁ. ଏନ. ସିଂହ*, ଏ ଆଇ ଆର (1980) ଦିଲ୍ଲୀ 27 ମାମଲାରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି କହିଲେ ଯେ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଗଣ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ଚୟନ କରିବା ପରେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଚୟନ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହିବାକୁ ଡାକିବା ପରେ, ସେ ବୟସ ଅତିକ୍ରମ କରିଥିବା କାରଣରୁ ଚୟନକୁ ବାତିଲ କରିଦେବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିଲା ନାହିଁ । ଏହି ଉପସଂହାରକୁ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଥିଲେ ଯେ ପ୍ରତିବାଦୀ କୌଣସି ତଥ୍ୟ ଭୁଲ ଦେଇଥିବା ଦୋଷରେ ଦୋଷୀ ନୁହନ୍ତି । ଅଧିକନ୍ତୁ, ଆବେଦନକାରୀ ଓଡ଼ିଶା ସ୍କୁଲ୍ ଅଫ୍ ମାଇନିଂ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂରେ କରୁଥିବା ତାଙ୍କର ଅଧ୍ୟୟନ ଛାଡି

ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତ'ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କର କ୍ଷତି କରିଥିଲେ । ଏହି ସବୁ ତଥ୍ୟକୁ ଭିତ୍ତି କରି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପାଇଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ବିବନ୍ଧନ ନୀତିକୁ ଆବାହନ କରାଯାଇପାରିବ । ତଦନୁସାରେ ରିଟ୍ ପିଟିସନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫର ପ୍ରତି ଜବାବରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟଗତ ଦୃଢୋକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ନାହାଁନ୍ତି କି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବିଚାର କରି ନାହାଁନ୍ତି । ଏହା କେବଳ ଏହି କଥାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନ ତାରିଖ ଦିନ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବୟସ ଅଧିକ ଥିଲା ବୋଲି ଚୟନକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଦେଖିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ ଆବେଦନପତ୍ରରେ ଜନ୍ମ ତାରିଖ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଥିଲା, କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଏହା ଜଣାଥିଲା ଯେ ପ୍ରତିବାଦୀ ବୟସ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଯୋଗ୍ୟତାର ସର୍ତ୍ତକୁ ପୂରଣ କରୁନାହାଁନ୍ତି । ବିଜ୍ଞାପନ ଅନୁସାରେ ଉଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମିକ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଧିକନ୍ତୁ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ, ସର୍ବୋଚ୍ଚ ବୟସ ସୀମାକୁ ଦୁଇ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୋହଳ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ଆବେଦନରେ କୌଣସି ବିବୃତି ଦେଇନଥିଲେ ଯେ ସେ ଉଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମିକ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତି ଜବାବକୁ ଆମ୍ଭେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛୁ ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନପତ୍ରକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛୁ ଯାହା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଆବେଦନର 'ସଂଲଗ୍ନକ A' ଭାବରେ ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତି ଜବାବରେ, ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ଆବେଦନପତ୍ରରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିବରଣୀଗୁଡ଼ିକ ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ବିଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ଯଦିଓ ଆବେଦନକାରୀ ଚୟନ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲେ, ଯେହେତୁ ତାଙ୍କର ବୟସ ଅଧିକ ଥିଲା, ତାଙ୍କ ମାମଲାକୁ ନାମ ତାଲିକାଭୁକ୍ତ ପାଇଁ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା କାରଣ ସେ ତାଙ୍କ ଆବେଦନପତ୍ରରେ କହିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର + 2 ଯୋଗ୍ୟତା ଥିଲା, ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମିକ ଯୋଗ୍ୟତା ଥିଲା ଯାହା ତାଙ୍କୁ ବୟସ କ୍ଷେତ୍ରରେ ରିହାତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ପରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ କରିଥିଲା । ତେବେ ଯାହା ହେଉ, ଯେତେବେଳେ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଜଣାପଡ଼ିଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ + 2 ପରୀକ୍ଷାରେ ରସାୟନ ବିଜ୍ଞାନ ବିଷୟରେ ଅକୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ, ସେ + 2 ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ ବୋଲି ଦାବି କରିବାରେ ନ୍ୟାୟୋଚିତ ନଥିଲେ, ଯାହା ତାଙ୍କୁ ବୟସ କ୍ଷେତ୍ରରେ ରିହାତି ଦାବି କରିବାକୁ ଅଧିକାର ଦେଇଥିଲା । ଏହି ମାମଲାର ଏହି ଦିଗ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନଜରରୁ ଖସି ଯାଇଛି । ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନପତ୍ରରୁ, ଏହା ଜଣାପଡୁଛି ଯେ "ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ପରୀକ୍ଷାର ନାମ" ସ୍ତମ୍ଭ ତଳେ "ଏଚ୍ ଏସ୍ ସି" ଏବଂ "ସି ଏଚ୍ ଏସ୍ ଇ + 2" ଲେଖାଯାଇଛି । ଓଡ଼ିଶା ମାଧ୍ୟମିକ ଶିକ୍ଷା ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ଏଚ୍ ଏସ୍ ସି ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମିକ ଶିକ୍ଷା ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ସି ଏଚ୍ ଏସ୍ ଇ + 2 ପରୀକ୍ଷା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ସହିତ ମାର୍କସିଟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ସଂଲଗ୍ନ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ

ଯଦିଓ ପ୍ରତିବାଦୀ ସି ଏଚ୍‌ଏସ୍ ଇ + 2 ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ଦାବି କରିଥିଲେ, ଯାହା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଗଣଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ଯୋଗ୍ୟତା କାରଣରୁ ତାଙ୍କ ମାମଲାରେ ବୟସ ରିହାତି ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ କରିପାରିଥାନ୍ତା, ଆବେଦନ ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ ହୋଇଥିବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ମାର୍କସିଟ୍ ପ୍ରକାଶ କଲା ଯେ ପ୍ରକୃତରେ ସି ଏଚ୍ ଏସ୍ ଇ + 2 ପରୀକ୍ଷାରେ ସେ ଅକୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ, କାରଣ ତାଙ୍କୁ ରସାୟନ ବିଜ୍ଞାନ ବିଷୟରେ ସର୍ବନିମ୍ନ ପାସ୍ ମାର୍କ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଏପରିକି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ, ପ୍ରତିବାଦୀ ଉଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମିକ ପରୀକ୍ଷା କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମିକ + 2 ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବାର ଦାବି କରିନଥିଲେ ଯାହା ସମତୁଲ୍ୟ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଉଥିଲା ।

ତେଣୁ, ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ଯେ, ଏହି ପ୍ରକୃତିର ଏକ ମାମଲାରେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ବିବନ୍ଧନ ନୀତିକୁ ଆବାହନ କରାଯିବା ଉଚିତ କି । ଏହା ସର୍ବଜନବିଦିତ ଯେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ବିବନ୍ଧନ ନୀତି ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନୀତି ଉପରେ ଆଧାରିତ । ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ନିଜେ ଏକ ନକଲି ବିବୃତି ଦେଇ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରିଛନ୍ତି, ସେ ଏହି ନୀତିକୁ ଆବାହନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ଯଦି ତାଙ୍କର ମିଥ୍ୟା ବିବରଣୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବାକୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରେ, ଯାହା ମିଥ୍ୟା ବୋଲି ଆବିଷ୍କାର ହେବା ପରେ ବାତିଲ ହେବା ବିଧେୟ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆଧାରରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ଆବେଦନରେ ସେ ଉଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମିକ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛନ୍ତି ବୋଲି କହି କୌଣସି ମିଥ୍ୟା ବିବରଣୀ ଦେଇ ନାହାଁନ୍ତି । ଆମ୍ଭେ ଉପରେ ପାଇଥିବା ଅନୁସାରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ, ନଥିର ବିପରୀତରେ,ଏବଂ ତେଣୁ ଏହା ରଦ୍ଦ ହେବା ଉଚିତ । ତାଙ୍କ ଆବେଦନରେ, ପ୍ରତିବାଦୀ ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ମାଧ୍ୟମିକ ପରୀକ୍ଷା ସହିତ ଉଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମିକ +2 ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ତରଫର ପ୍ରତି ଜବାବରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି ଯେ ତାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥୀତ୍ୱକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେ ଉଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମିକ +2 ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ, କାରଣ ସେହି ମାମଲାରେ ସେ ବୟସ କ୍ଷେତ୍ରରେ ରିହାତି ଦାବି କରିବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ । ତେବେ ଯାହା ହେଉ, ଆବେଦନପତ୍ର ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ ମାର୍କସିଟ୍ ପ୍ରକାଶ କଲା ଯେ ପ୍ରତିବାଦୀ ରସାୟନ ବିଜ୍ଞାନ ବିଷୟରେ ଅକୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ, ଆବେଦନପତ୍ରରେ ତାଙ୍କର ଦାବି, ଯେ ସେ ଉଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମିକ +2 ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ, ତାହା ବାସ୍ତବରେ ଭୁଲ ଏବଂ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ମିଥ୍ୟା ବିବରଣୀ ଥିଲା । ଏହି ସବୁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆମ୍ଭେ ପରିତୁଷ୍ଟ ଯେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ବିବନ୍ଧନ ନୀତି ଆବାହନ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟାତଥ୍ୟରେ ଉକ୍ତ ନୀତିକୁ ଆବାହନ କରିବାରେ ଆଇନତଃ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଭୁଲ କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ତଥା ଆଦେଶକୁ ବଜାୟ ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଓକିଲ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ କୌଣସି ମିଥ୍ୟା ବିବରଣୀର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ମଧ୍ୟ,ଏହି ପ୍ରକାରର ଏକ ମାମଲାରେ ଯେଉଁଠାରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହେଉ ନ ଥିବା ଜଣେ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ବିଜ୍ଞାପନ ଏବଂ ନିୟମାବଳୀର ସର୍ତ୍ତାବଳୀର ବିପରୀତରେ ଭୁଲବଶତଃ ଚୟନ କରାଯାଇଥାଏ, ଯେତେବେଳେ ଏ'ପରି ତ୍ରୁଟି ଚିହ୍ନଟ ହୁଏ, କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନେ ତ୍ରୁଟିର ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ ଏବଂ ଚୟନ ଆଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଏଭଳି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ବିବନ୍ଧନ ନୀତିକୁ ଆବାହନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର

ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦେଖାଇବାକୁ ସେ ଚାହିଁଲେ । ଏହି ରାୟରେ ଆମ୍ଭେ ପୂର୍ବରୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିବା ଫଳାଫଳକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ କୌଣସି ମତ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ, ଏବଂ ବୋଧହୁଏ, ଏକ ସମୁଚିତ ମାମଲାରେ ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ବିଚାର ହୋଇପାରେ ।

ଫଳସ୍ୱରୂପ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ତଥା ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରାଯାଉଛି, ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ରିଟ୍ ପିଟିସନକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଉଛି ।

କେ. କେ. ଟି.

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମୋକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦିକା : ଶ୍ରୀମତୀ ଜୟା ମୁଖାର୍ଜୀ,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ